

Sprawa C-427/19**Streszczenie wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym zgodnie z art. 98 § 1 regulaminu postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości****Data wpływu:**

4 czerwca 2019 r.

Oznaczenie sądu odsyłającego:

Sofijski rajonen syd (Bułgaria)

Data wydania postanowienia o wystąpieniu z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym:

27 maja 2019 r.

Strona powodowa:

Ubezpieczeniowa spółka akcyjna „Bulstrad Vienna Insurance Group” AD

Strona pozwana:

Zakład ubezpieczeń „Olympic”

Przedmiot postępowania głównego

Postępowanie przed sądem odsyłającym, Sofijski rajonen syd (sądem rejonowym w Sofii), wszczęto na podstawie powództwa dotyczącego roszczenia regresowego skierowanego przez bułgarski zakład ubezpieczeń przeciwko cypryjskiemu zakładowi ubezpieczeń z oddziałem w Bułgarii w związku z zapłatą odszkodowania z ubezpieczenia pojazdu mechanicznego z tytułu „odpowiedzialności cywilnej”. Postępowanie zostało zawieszono przez sąd odsyłający, ponieważ ustalono, że cypryjski organ nadzoru ubezpieczeniowego pozbawił stronę pozwaną licencji i wyznaczył jej tymczasowego likwidatora. Aktualnie sąd ten powinien orzec w przedmiocie wniosku powódki dotyczącego wznowienia postępowania i w tym celu powinien ocenić jak należy zakwalifikować decyzję cypryjskiego organu z punktu widzenia dyrektywy 2009/138, a także czy dyrektywa ta wymaga odpowiedniego zastosowania cypryjskiego prawodawstwa.

Przedmiot i podstawa prawna odesłania prejudycjalnego

Wykładnia prawa Unii, art. 267 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przy wykładni art. 630 Kodeks za zastrachowaneto (kodeksu ubezpieczeń) w świetle art. 274 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wypłacalność II) należy przyjąć, że decyzja organu państwa członkowskiego o cofnięciu licencji ubezpieczycielowi i wyznaczeniu jego tymczasowego likwidatora, bez wszczęcia sądowego postępowania likwidacyjnego, stanowi „decyzję o otwarciu postępowania likwidacyjnego „?
- 2) Jeśli prawo państwa członkowskiego, w którym znajduje się siedziba ubezpieczyciela, któremu cofnięto licencję i dla którego wyznaczono tymczasowego likwidatora, przewiduje, że przy wyznaczaniu tymczasowego likwidatora zawieszają się wszystkie postępowania sądowe toczące się przeciwko tej spółce, czy uregulowania te powinny być stosowane przez sądy pozostałych państw członkowskich – gdy nie przewidziano tego wyraźnie w ich prawie krajowym – na podstawie art. 274 dyrektywy 2009/138/WE?

Przepisy i orzecznictwo Unii Europejskiej

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wypłacalność II): motywy 117–121 i 125 oraz art. 268 i 274.

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/848 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie postępowania upadłościowego: art. 1 ust. 1 i art. 1 ust. 2 lit. a).

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych: art. 11 i 13.

Przepisy prawa bułgarskiego i orzecznictwo bułgarskie

Kodeks za zastrachowaneto:

„Artykuł 624 (1) Decyzja o otwarciu postępowania likwidacyjnego lub upadłościowego ubezpieczyciela, który otrzymał licencję w innym państwie członkowskim, wywiera skutek w Republice Bułgarii z chwilą, od której obowiązuje w odpowiednim państwie członkowskim.

(2) Gdy [Komisija za finansow nadzor (komisja ds. nadzoru finansowego)] została powiadomiona o otwarciu postępowania likwidacyjnego lub upadłościowego przez właściwy organ innego państwa członkowskiego, Komisija przyjmuje środki związane z powiadomieniem społeczeństwa.

(3) Powiadomienie, o którym mowa w ust. 2, obejmuje informację dla organu administracji lub organu sądowego, który posiada właściwość w odniesieniu do likwidacji lub upadłości w odpowiednim państwie członkowskim, o mającym zastosowanie prawodawstwie i wyznaczonym likwidatorze lub zarządcy.

[...]

Artykuł 630 (1) W postępowaniu likwidacyjnym lub upadłościowym dotyczącym ubezpieczyciela ma zastosowanie prawodawstwo bułgarskie w zakresie, w jakim nie postanowiono inaczej w tym rozdziale”.

Kodeks na międzynarodno czastno prawo (kodeks prawa prywatnego międzynarodowego):

„Artykuł 43 (1) Sąd lub inny organ stosujący prawo ustala z urzędu treść prawa obcego. [...]

[...]

Artykuł 44 (1) Prawo obce interpretuje się i stosuje się w taki sposób, w jaki interpretuje się i stosuje się je w państwie, które je przyjęło.

(2) Niezastosowanie prawa obcego, jak i jego nieprawidłowa wykładnia oraz stosowanie stanowią podstawę do zaskarżenia”.

Przytoczone przez sąd odsyłający przepisy prawa cypryjskiego

Ustawa o spółkach (Ο περί Εταιρίων Νόμος), art. 220: gdy wydano orzeczenie o wszczęciu postępowania upadłościowego lub wyznaczono tymczasowego likwidatora, nie można wnieść powództwa lub wszcząć postępowania lub prowadzić postępowania w dalszym ciągu, z wyjątkiem posiadania pozwolenia sądu upadłościowego oraz na warunkach określonych przez ten sąd.

Ustawa o zakładach ubezpieczeń i reasekuracji i innych powiązanych kwestiach (Ο περί Ασφαλιστικών και Αντασφαλιστικών Εργασιών και Άλλων Συναφών Θεμάτων Νόμος του 2016 [N. 38(I)/2016]: zgodnie z art. 315 ust. 4 tej ustawy w odniesieniu do skutków upadłości w toku zaspokojenia poszczególnych wierzycieli mają zastosowanie, odpowiednio, przepisy zawarte w art. 215, 220, 305 i 306 Ustawy o spółkach.

Krótkie przedstawienie stanu faktycznego i przebiegu postępowania

- 1 Powództwo zostało wniesione przez ubezpieczeniową spółkę akcyjną „Bulstrad Vienna Insurance Group” przeciwko zakładowi ubezpieczeń „Olympic”, spółce zarejestrowanej zgodnie z prawem Republiki Cypryjskiej, a konkretniej przeciwko zagranicznemu oddziałowi tego zakładu ubezpieczeń – „Olympic [Insurance Company – Bulgaria Branch Office]”.
- 2 W pozwie stwierdzono, że w dniu 5 stycznia 2018 r. w mieście Bansko kierowca samochodu osobowego w sposób zawiniony spowodował wypadek z drugim samochodem osobowym i wyrządził w nim szkody. Kierowca drugiego samochodu osobowego zawarł umowę ubezpieczenia „Autocasco” z powódką, która odpowiednio wypłaciła mu odszkodowanie z tytułu ubezpieczenia w wysokości 7603,63 BGN.
- 3 W dacie zdarzenia objętego ubezpieczeniem odpowiedzialność cywilna kierowcy, który wyrządził szkodę, była ubezpieczona przez stronę pozwaną.
- 4 Powódka twierdzi, że poprzez zapłatę odszkodowania z tytułu ubezpieczenia wstąpiła w prawa przysługujące poszkodowanej osobie wobec osoby, która wyrządziła szkodę, i jej ubezpieczyciela. Twierdzi, że wystosowała wezwanie do zaspokojenia roszczenia regresowego, które strona pozwana otrzymała w dniu 6 lipca 2018 r., lecz do chwili obecnej nie zapłacono odszkodowania z tytułu ubezpieczenia. Z tego względu powódka dochodzi zasądzenia od strony pozwanej żądanych kwot oraz kosztów postępowania.
- 5 W odpowiedzi na pozew strona pozwana twierdzi, że powództwo jest bezzasadne.
- 6 Postanowieniem z dnia 26 września 2018 r. Sofijski rajonen syd zawiesił postępowanie w sprawie z następujących względów. Zgodnie z Kodeks za zastrachowaneto oddział stanowi formę prawną, pod którą zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji stale wykonuje działalność, ustanawiając siedzibę, na terytorium państwa członkowskiego zarządzaną przez jego pracowników lub inne osoby, wyraźnie i stale uprawnione przez ubezpieczyciela do działania w jego imieniu. Poza tym z art. 13 ust. 2 w związku z art. 11 rozporządzenia nr 1215/2012 wynika możliwość wniesienia bezpośredniego powództwa przeciwko ubezpieczycielowi w miejscu siedziby oddziału ubezpieczyciela. Z tego względu, gdy w pozwie jako stronę pozwaną wskazano bułgarski oddział ubezpieczyciela z siedzibą w innym państwie członkowskim, należy uznać, że wskazano także samego ubezpieczyciela. Równocześnie w sprawie przedłożono tłumaczenie decyzji z dnia 10 sierpnia 2018 r. prezesa organu nadzorującego działalność ubezpieczeniową w Republice Cypryjskiej, w którym GH wyznaczono na tymczasowego likwidatora zakładu ubezpieczeń „Olympic”. Sofijski rajonen syd z urzędu wezwał bułgarską Komisija za finansow nadzor o udzielenie informacji, czy posiada dane związane z wszczętym przed właściwym sądem w Republice Cypryjskiej postępowaniem likwidacyjnym lub upadłościowym dotyczącym strony pozwanej. Z pisma Komisija za finansow

nadzor z dnia 19 marca 2019 r. wynika, że do chwili obecnej jeszcze nie udzielono informacji, czy wszczęto postępowanie likwidacyjne dotyczące zakładu ubezpieczeń „Olympic”. Wskazano, że w dniu 21 września 2018 r. w bułgarskim rejestrze działalności gospodarczej jako przedstawiciel tej spółki wpisany był GH.

Zasadnicze argumenty stron w postępowaniu głównym

- 7 Powódka złożyła wniosek o wznowienie postępowania. Wskazuje, że nie ma podstawy do zawieszenia postępowania, mając na względzie istotne orzecznictwo instancji kasacyjnej.
- 8 Chodzi o postanowienie z dnia 7 lutego 2019 r. Wyrchowen kasacionen syd (najwyższego sądu kasacyjnego), w którym przyjęto, co następuje: „nieprawidłowe jest stwierdzenie sądu, że w odniesieniu do zakładu ubezpieczeń »Olympic« [...] wszczęto postępowanie likwidacyjne (upadłościowe). Takiej informacji nie zawarto w witrynie internetowej Komisija za finansov nadzor, ani w rejestrze działalności gospodarczej w polu dotyczącym oddziału zakładu ubezpieczeń „Olympic” [...], ani nie wynika ona z przedstawionych w sprawie dowodów. Z wpisów i ogłoszeń zawartych w rejestrze działalności gospodarczej i dotyczących oddziału, znanych z urzędu sądowi [...], a także z dowodów w sprawie wynika, że cypryjskiemu zakładowi ubezpieczeń ostatecznie cofnięto licencję [...]. W dniu 10.8.2018 R. spółce wyznaczono tymczasowego likwidatora [...]. Wyznaczenie [...] tymczasowego likwidatora [...] nastąpiło w związku ze złożonym oświadczeniem o zakończeniu działalności i likwidacji zakładu ubezpieczeń ze względu na upadłość, ponieważ procent nieuregulowanych należności z tytułu polis ubezpieczeniowych w grupie „odpowiedzialność cywilna” wynosi 90% ogólnej kwoty nieuregulowanych należności tego zakładu. Na podstawie tak ustalonych okoliczności faktycznych sąd przyjął, że cofnięto licencję cypryjskiego zakładu ubezpieczeń, wyznaczono mu tymczasowego likwidatora, złożono wniosek o otwarcie postępowania likwidacyjnego (upadłość bez prawa reorganizacji) dotyczącego tej spółki, lecz w przedmiocie tego wniosku właściwy sąd cypryjski nie wydał jeszcze orzeczenia. Należy uwzględnić, że postępowanie dotyczące cofnięcia licencji, które już się zakończyło, poprzedza postępowanie likwidacyjne i co do istoty nie stanowi otwarcia postępowania likwidacyjnego w stosunku do zakładu ubezpieczeń. Wyznaczenie tymczasowego likwidatora ma znaczenie dla uprawnienia do reprezentowania spółki z cofniętą licencją, lecz nie jest ono równoważne z decyzją o otwarciu postępowania likwidacyjnego. Zastosowanie art. 624 ust. 1 Kodeks za zastrachowaneto i art. 274 dyrektywy 2009/138/WE [...] jest uzależnione od przyjęcia decyzji o otwarciu postępowania likwidacyjnego (upadłość) w stosunku do cypryjskiego zakładu ubezpieczeń. W zakresie, w jakim takiej decyzji nie przyjęto, nieprawidłowe są wywody sądu apelacyjnego, że na podstawie powyższych przepisów w ramach postępowań wszczętych w Bułgarii przeciwko cypryjskiemu ubezpieczycielowi mającym zastosowanie prawem jest art. 220 Ustawy o spółkach na Cyprze”.

Zwięzłe uzasadnienie wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym

- 9 W niniejszym wypadku stroną pozwaną jest spółka akcyjna, zarejestrowana zgodnie z prawem Republiki Cypryjskiej. Zgodnie z art. 624 ust. 1 Kodeks za zastrachowaneto decyzja o otwarciu postępowania likwidacyjnego lub upadłościowego ubezpieczyciela, który otrzymał licencję w innym państwie członkowskim wywiera skutek w Republice Bułgarii w chwili, w której wywarło skutek w odpowiednim państwie członkowskim. Gdy Komisja za finansow nadzor została powiadomiona o otwarciu postępowania likwidacyjnego lub upadłościowego przez właściwy organ innego państwa członkowskiego, Komisja przyjmuje środki związane z powiadomieniem społeczeństwa. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 2, obejmuje informacje dla organu administracji lub organu sądowego, który jest właściwy w zakresie likwidacji lub upadłości w danym państwie członkowskim, dotyczące mającego zastosowanie prawodawstwa i wyznaczonego likwidatora lub zarządcy. W wykonaniu swoich uprawnień Komisja za finansow nadzor udostępniła społeczeństwu informacje poprzez swoją witrynę internetową, w związku z czym sądowi znana jest okoliczność, że w odniesieniu do zakładu ubezpieczeń „Olympic” wszczęto postępowanie upadłościowe i wyznaczono tymczasowego zarządcę, zgodnie z prawem Republiki Cypryjskiej.
- 10 Mając na względzie powyższe, niniejszy skład orzekający stwierdził, że należy określić prawo właściwe w zakresie, w jakim postępowanie upadłościowe z elementem zagranicznym ma znaczenie dla dalszego prowadzenia niniejszego postępowania przed sądem.
- 11 W niniejszym wypadku jedynym uregulowaniem dotyczącym prawa właściwego jest art. 630 Kodeks za zastrachowaneto, który podlega wykładni gramatycznej, systematycznej, teleologicznej i zgodnej (czyli tzw. wykładni zharmonizowanej, która jest związana z pośrednim skutkiem prawa Unii Europejskiej). Innymi słowy, przy wykładni danego przepisu prawa krajowego sąd krajowy powinien interpretować i stosować go zgodnie z celem i znaczeniem danego przepisu prawa Unii (zob. wyrok z dnia 10 kwietnia 1984 r., Von Colson, C-14/83). Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (zob. pkt 20 wyroku z dnia 12 lipca 1990 r., Foster, C-188/89; pkt 23 wyroku z dnia 14 września 2000 r., Collino i Chiappero, C-343/98; pkt 40 wyroku z dnia 19 kwietnia 2007 r., Farrell, C-356/05; pkt 39 wyroku z dnia 24 stycznia 2012 r., Dominguez, C-282/10) sąd krajowy powinien dokonywać wykładni prawodawstwa krajowego w duchu prawa Unii, niezależnie od tego, czy transponowano daną dyrektywę, odpowiednio, niezależnie od tego, czy istnieją warunki ewentualnego wywołania przez nią bezpośredniego skutku (zob. wyrok z dnia 13 listopada 1990 r., Marleasing, C-106/89). Aby wykonać tak określony obowiązek, sąd krajowy powinien wykorzystać wszystkie przysługujące mu uprawnienia, zgodnie z prawem krajowym oraz uznanymi w doktrynie prawnej i orzecznictwie metodami wykładni, tak aby przyjąć orzeczenie odpowiadające celom i duchowi prawodawstwa Unii (zob. pkt 111 wyroku z dnia 4 lipca 2006 r., Adeneler, C-212/04; pkt 200 wyroku z dnia 23 kwietnia 1999 r., Angelidaki i in.,

C-378/07, C-379/07 i C-380/07; pkt 27 wyroku z dnia 24 stycznia 2012 r., Dominguez, C-282/10).

- 12 Niniejszy skład orzekający jest zdania, że wykładni art. 630 Kodeks za zastrachowaneto należy dokonywać w świetle art. 274 dyrektywy 2009/138.
- 13 Zgodnie z motywami 117–121 i 125 tej dyrektywy ze względu na to, że przepisy krajowe dotyczące środków odnoszących się do reorganizacji oraz postępowania likwidacyjnego nie są zharmonizowane, właściwe jest zapewnienie w ramach rynku wewnętrznego wzajemnego uznawania przepisów państw członkowskich dotyczących środków odnoszących się do reorganizacji i likwidacji zakładów ubezpieczeń, a także niezbędnej współpracy, przy uwzględnieniu zasad jedności, uniwersalności, koordynacji i jawności tego rodzaju środków oraz równego traktowania i ochrony wierzycieli ubezpieczeniowych. Należy zagwarantować, że środki odnoszące się do reorganizacji, przyjęte przez właściwy organ państwa członkowskiego w celu zachowania lub przywrócenia dobrej kondycji finansowej zakładu ubezpieczeń i zapobieżenia w miarę możliwości likwidacji zakładu, stają się skuteczne w całej Unii. Nie powinno mieć to jednak wpływu na skutki tego rodzaju środków odnoszących się do reorganizacji oraz postępowania likwidacyjnego w stosunku do państw trzecich. Należy dokonać rozróżnienia między organami właściwymi w kwestii środków odnoszących się do reorganizacji i postępowania likwidacyjnego a organami sprawującymi nadzór nad zakładami ubezpieczeń. Zgodnie z obowiązującymi zasadami dotyczącymi niewypłacalności definicja „oddziału” do celów niewypłacalności powinna uwzględniać fakt, że jedynie zakład ubezpieczeń posiada osobowość prawną. Jednakże to przepisy państwa członkowskiego siedziby określają sposób, w jaki w postępowaniu likwidacyjnym zakładu ubezpieczeń traktowane są aktywa i zobowiązania będące w posiadaniu niezależnych osób posiadających stałe upoważnienie do działania jako upoważniony przedstawiciel w imieniu tego zakładu ubezpieczeń. Należy określić, pod jakimi warunkami postępowanie likwidacyjne, którego podstawą nie jest niewypłacalność i które powoduje pierwszeństwo zaspokojenia roszczeń ubezpieczeniowych, wchodzi w zakres niniejszej dyrektywy. W przypadku roszczeń pracowników zakładu ubezpieczeń wynikających z umów o pracę i stosunku zatrudnienia powinna istnieć możliwość przeniesienia ich na krajowy system gwarancji płac. Przeniesione w ten sposób roszczenia powinny być traktowane zgodnie z przepisami państwa członkowskiego siedziby (*lex concursus*). Wszystkie warunki związane z otwarciem, prowadzeniem i zamknięciem postępowania likwidacyjnego powinny być określone przez przepisy prawa państwa członkowskiego siedziby.
- 14 W definicji zawartej w art. 268 dyrektywy wskazano, że „postępowanie likwidacyjne” oznacza wspólne postępowanie powodujące upłynienie aktywów zakładu ubezpieczeń i podział uzyskanych z nich dochodów, odpowiednio pomiędzy wierzycieli, udziałowców lub członków, które zawsze wiąże się z interwencją właściwych organów państwa członkowskiego, w tym sytuacji, gdy postępowanie wspólne kończy się postępowaniem układowym lub innym analogicznym środkiem, bez względu na to, czy jego podstawą jest

niewypłacalność, i niezależnie od tego, czy jest ono dobrowolne, czy przymusowe. Z tego względu przy autonomicznej wykładni pojęć zawartych w dyrektywie sąd wywodzi, że tak zwane „postępowanie likwidacyjne” obejmuje także postępowanie upadłościowe.

- 15 Zgodnie z art. 274 ust. [1] lit. e) dyrektywy decyzja o otwarciu postępowania likwidacyjnego w odniesieniu do danego zakładu ubezpieczeń, postępowanie likwidacyjne oraz ich skutki regulowane są przez prawo obowiązujące w państwie członkowskim siedziby, w tym prowadzenie i skutki postępowania likwidacyjnego związane z powództwami wniesionymi przez indywidualnych wierzycieli.
- 16 Z tego względu sąd jest zdania, że przy wykładni art. 630 Kodeks zastrachowaneto w świetle art. 274 dyrektywy, a także wspomnianych motywów 117–121 i 125, należy stwierdzić, że skutki postępowania upadłościowego są regulowane prawem Republiki Cypryjskiej. Odpowiednio należy uwzględnić skutek wszczętego postępowania upadłościowego, zgodnie z obowiązującym prawem Republiki Cypryjskiej.
- 17 W art. 43 ust. 1 Kodeks na międzynarodno czastno prawo wskazano, że sąd lub inny organ stosujący prawo ustala z urzędu treść prawa obcego. Może podjąć czynności przewidziane w prawie międzynarodowym, żądać informacji od Ministerstwo na prawosydieto (ministerstwa sprawiedliwości) lub innego organu, a także wezwać do przedstawienia opinii biegłych oraz wyspecjalizowane instytucje. W tym rozumieniu sąd ma prawo ustalić i zastosować właściwe prawo obce, interpretując je i stosując, tak jak jest ono stosowane w państwie, które je przyjęło.
- 18 W wykonaniu swoich uprawnień niniejszy skład orzekający z urzędu ustalił mające zastosowanie prawo Republiki Cypryjskiej.
- 19 W niniejszym wypadku sąd jest zdania, że skutki postępowania upadłościowego wynikają z reguły określonej w art. 220 Ustawy o spółkach w Republice Cypryjskiej. Przy wykładni wskazanego przepisu stwierdzono, że zezwolenie sądu upadłościowego stanowi przesłankę prowadzenia innych postępowań. Z tego względu należy zawiesić niniejsze postępowanie, a powódka powinna przedstawić przysługujące jej wierzytelności w odpowiednim trybie w Republice Cypryjskiej, a ich ewentualne uwzględnienie będzie skutkowało umorzeniem niniejszego postępowania. Postępowanie to może być nadal prowadzone jedynie, jeśli sąd upadłościowy udzieli na to zezwolenia, odpowiednio jeśli zostaną przedstawione dowody, że wierzytelności nie zostały uwzględnione w odpowiednim trybie w Republice Cypryjskiej.
- 20 Dla pełności wywodu należy wyjaśnić, że w niniejszym wypadku nie mają zastosowania reguły określone w rozporządzeniu 2015/848 w odniesieniu do postępowania upadłościowego w zakresie, w jakim zgodnie z art. 1 ust. 2 lit. a)

owo rozporządzenie nie ma zastosowania do postępowań, o których mowa w ust. 1, dotyczących zakładów ubezpieczeń.

- 21 Z powyższych względów niniejszy skład orzekający jest zdania, że znaczenie dla prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy ma wykładnia art. 630 Kodeks zastrachowaneto w świetle art. 274 dyrektywy 2009/138, tak aby można było ocenić, czy należy zawiesić, czy też odpowiednio umorzyć, postępowanie – przy uwzględnieniu wykonywania praw przez zainteresowane osoby przed właściwym sądem w Republice Cypryjskiej.

DOKUMENT ROBOCZY